

ÁLLÁSFOGLALÁS ⁽¹⁾**az AKCS-országok kisgazdálkodói tekintetében, különösen a zöldség-, gyümölcs és a virágáztatban a szegénység csökkentéséről**

Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés,

- amely 2007. június 25. és 28. között ült össze a németországi Wiesbadenben,
 - tekintettel eljárási szabályzata 17. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a kereskedelem és a szegénység enyhítése tekintetében 2000. június 23-án, Cotonou-ban aláírt AKCS-EU partnerségi megállapodás célkitűzéseire,
 - tekintettel a fejlődő országokban az élelmiszerbiztonságról szóló ENSZ-jelentésre ⁽²⁾, amelyet 2002 márciusában az ENSZ különleges előadója ismertetett az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága előtt,
 - tekintettel az új kereskedelmi megállapodásokkal kapcsolatos, jövőbeni AKCS-EU tárgyalásokról szóló fokvárosi nyilatkozatra,
 - tekintettel az 1996-os világelelmezési csúcstalálkozó azon kötelezettségvállalására, hogy 2015-ig felére csökkentik az alultáplált emberek számát, amely még távol áll a megvalósítástól ⁽³⁾,
 - tekintettel a millenniumi fejlesztési célokra vonatkozó ENSZ nyilatkozatra, és a szegénység felszámolására irányuló kötelezettségvállalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programja által kidolgozott, egymást követő humánfejlesztési jelentésekre,
 - tekintettel a gazdálkodói szervezetek AKCS regionális hálózatai által kötött gazdasági partnerségi megállapodások (GPM) 2006. december 10-én közzétett féldícs értékelésére ⁽⁵⁾ és a GPM vonatkozásában folyamatban lévő tárgyalásokra,
- A. mivel az UNCTAD legkevésbé fejlett országokról szóló 2006-os jelentése szerint az elmúlt harminc évben a rendkívüli szegénységben élő emberek száma több mint kétszeresére – az 1960-os 138 millióról 2000-ben már 334 millióra – nőtt és amennyiben folytatódik ez a tendencia, 2010-re 334 millióról 471 millióra nő azok száma, akinek megélhetésüket kevesebb mint napi 1 dollárból kell fedezniük,
- B. mivel az éhezés, a hiányos táplálkozás, valamint az, hogy milliókat rekesztenek ki az élelemhez való hozzáféréstől, többek között a kormányok gazdasági, mezőgazdasági és kereskedelmi politikájának következményei mind a fejlődő, mind az iparosodott országokban,
- C. mivel a mezőgazdaság a legjelentősebb gazdasági ágazat az AKCS-országok népessége számára; mivel megélhetésük a mezőgazdasági termeléstől és a kapcsolódó tevékenységektől függ, becslések szerint a dolgozó népesség 60 %-át foglalkoztatják ebben az ágazatban az AKCS-országokban; mivel Afrikában a vidéki lakosság 73 %-a kis földterülettel rendelkező, háztáji termelést folytató gazdálkodó, akik számára az élelmezés biztosítása az elsődleges,

⁽¹⁾ Az AKCS-EU Közös Parlamenti Közgyűlés fogadta el 2007. június 28-án a németországi Wiesbadenben.

⁽²⁾ Jean Ziegler, különleges ENSZ-előadó jelentése az ENSZ emberi jogi bizottsága számára az élelemhez való jogról (E/CN.4/2002/58).

⁽³⁾ Az 1996. november 13. és 17. között, az olaszországi Rómában megrendezett világelelmezési csúcstalálkozón elfogadott nyilatkozat a világ élelmiszerbiztonságáról.

⁽⁴⁾ Az ENSZ közgyűlése által 2000. szeptember 18-án elfogadott 55/2 sz. határozat – „ENSZ Millenniumi Nyilatkozat”.

⁽⁵⁾ A gazdasági partnerségi megállapodások (GPM) féldícs értékelése, a gazdálkodói szervezetek regionális hálózatának független hozzájárulása, 2006. december 10.

- D. mivel a biológiai diverzitás, a fenntartható mezőgazdaság és az élelmezésbiztonság teljességgel az AKCS-országok élelmiszerek tekintetében meglévő szuverenitásának, a törekény gazdasági ágazatainak védelméhez szükséges politikai tér, valamint a gazdálkodók magok tárolására, kereskedelmére, forgalmazására és javítására vonatkozó egyéni és kollektív jogainak elismerésétől függ, az élelmiszertermelés fokozása érdekében,
- E. mivel az AKCS-országokban a mezőgazdasági termelés és az exporttevékenységek zömét alapvetően kis családi gazdaságok végzik, amelyek rendkívül érzékenyek az áringadozásokra,
- F. mivel az AKCS-országok mezőgazdasági kivitele főként egy vagy két feldolgozatlan terméken alapul, amelyek kis hozzáadott értéket biztosítanak a gazdaság számára, ezáltal még sebezhetőbbé téve ezen országok gazdaságát,
- G. mivel az elmúlt 15 évben csökkent a hagyományos mezőgazdasági termékek – úgymint a kávé, a kakaó, a bőr és a nyersbőr – az EU piacára történő kivitele, néhány új termék – például a virág – látványos (hatszoros) növekedésével szemben, illetve a tisztességes kereskedelem (fair trade) és a bio-termékek kis piaci szegmensének gyors növekedésével összevetve, amelyekben nagy lehetőségek rejlenek,

A hazai támogatás csökkenése és az olcsó behozatal növekedése

- H. mivel az 1980-as évek óta végrehajtott strukturális kiigazító programok a kisgazdálkodók számára és az élelmiszertermelés tekintetében nyújtott kormányzati támogatások csökkenéséhez vezettek, és hozzájárultak a helyi mezőgazdaság meggyengüléséhez,
- I. mivel az AKCS-országok mezőgazdasági rendszereiben végrehajtott radikális politikai változások többek között tartalmazzák a gazdaságok általi termelésre és ráfordításra vonatkozó árkorlátozások eltörlését, a behozatali vámok nagymértékű csökkentését, a mezőgazdasági tevékenység kiterjesztésére és az állat-egészségügyi szolgáltatásokra vonatkozó kormányzati támogatás mérséklését, a teljesen vagy részben állami tulajdonú és irányítású mezőgazdasági értékesítő szervezetek megszüntetését, valamint a hazai piacok külföldi verseny előtt történő megnyitását,
- J. mivel az AKCS-országokban a helyi gazdálkodókat hátrányosan érinti a hazai fogyasztású legfontosabb termékek – úgymint a gabonafélék, tej, hús, zöldségek és feldolgozott termékek – behozatala,

Tisztességtelen kereskedelmi feltételek

- K. mivel a kivitelre termelő mezőgazdaság, amelyet elkerülhetetlenül befolyásolnak a földrajzi-éghajlati adottságok és a domborzati viszonyok, az AKCS-országok népességét abba a paradox helyzetbe hozzák, hogy élelmiszert termelnek a nemzetközi piacokra, míg a gazdag országokból támogatott alapvető élelmiszer-termékeket hoznak be a helyi szükségletek kielégítésére,
- L. megállapítva, hogy az elmúlt évtizedekben csökkentek az AKCS-országok exportbevételei annak ellenére, hogy abszolút előnyt élveznek a trópusi termékek tekintetében, az árucikkek árváltozásai következtében az olyan trópusi termékek mint a kávé, a kakaó, a pálmaolaj és a gyapot ára csaknem 60 %-kal zuhant, ami katasztrofális társadalmi és gazdasági hatást gyakorol az AKCS-országok népességére,
- M. mivel a jelenlegi GPM-tárgyalási folyamat nem megfelelő, különösen a mezőgazdaság tekintetében, figyelembe véve a hat AKCS-régió és az EU között a termelékenység és a versenyképesség tekintetében meglévő különbségeket,
- N. emlékeztetve arra, hogy az AKCS-EU kereskedelmi kapcsolatok a korábbi gyarmati hatalmak és azok korábbi gyarmatai között létrejött yaoundéi egyezményben gyökereznek, amelynek célja – különösen az egyes termékekre vonatkozó jegyzőkönyvek alapján – az volt, hogy Európa számára hozzáférést biztosítson bizonyos nyersanyagokhoz, ugyanakkor az AKCS-országoknak megbízható piacot és értékes exportbevételeket biztosítson stabil és kiszámítható alapon,

Az éghajlatváltozás hatásai

- O. mivel az ENSZ második víz világlejelentése (2006) szerint Afrika népességének 75 %-a él száraz vagy félszáraz régiókban, és megközelítőleg 20 %-uk él olyan területeken, ahol a nagy mértékű éves éghajlati változások a jellemzőek,
- P. mivel a millenniumi ökoszisztéma-értékelési jelentés megállapítja, hogy a világ ökoszisztémáinak megközelítőleg 60 %-a – ideértve az ivóvízkészleteket és a halállományokat – pusztulófélben van vagy azokat nem fenntartható módon használják fel; mivel ennek következtében a világ legszegényebb emberei szenvednek a legtöbbet, a leginkább veszélyeztetett területek pedig a víz, a mezőgazdaság, az emberi egészség, a biodiverzitás és a tengerszint emelkedése,
- Q. mivel a jövőben gyakrabban várhatók áradások és szárazságok, amelyek éhínséget és a társadalmi-gazdasági jólét széles körű megbomlását okozzák, különösen Afrikában, ahol a tengerszint emelkedése veszélyeztet egyes csendes-óceáni szigeteket,
- R. mivel a 2007. évi negyedik IPCC értékelési jelentés szerint az elkövetkező 50 évben a klimatikus változások akadályozhatják a millenniumi fejlesztési célok megvalósítását, míg 2020-ra néhány afrikai országban a mezőgazdasági hozam várhatóan akár 50 %-kal is csökkenhet, az ivóvízkészletek pedig nem lesznek elegendők néhány kisebb karibi, afrikai és csendes-óceáni szigeten,

A HIV/AIDS hatása

- S. mivel a FAO becslése szerint 1985 óta 7 millió mezőgazdasági dolgozó halt meg HIV-fertőzés vagy AIDS miatt, és az elkövetkező két évtizedben várhatóan 16 millióan halnak meg e betegségben Afrika leginkább érintett 25 országában,
- T. mivel a tíz leginkább érintett afrikai országban a munkaerő 10–26 %-kal történő csökkenését prognosztizálják, ami súlyos fenyegetést jelent a közegészségügyre és Afrika társadalmi-gazdasági fejlődésére, ahol a mezőgazdaság központi szerepet tölt be,
- U. mivel a HIV/AIDS elsősorban a termelőképességet érinti, megfosztva az érintett régiókat az élelmiszertermeléstől és a gazdálkodóktól, több generációnyi időre megtizedelve a mezőgazdaságban dolgozók számát,
- V. mivel a kisgazdálkodás és a HIV/AIDS kérdései alapvetően összekapcsolódnak, figyelembe véve azt, hogy a fenntartható kisgazdálkodás nem csak azért fontos, mert ezáltal ki tudják fizetni az anti-retrovirális (ARV) gyógyszereket, hanem kiegyensúlyozott és tápláló étrendet is biztosít, ami szükséges ahhoz, hogy e gyógyszerek hatásukat kifejtsék,
- W. mivel stratégiákat kell kidolgozni a helyzet kezelésére (földhöz, hitelhez és gyógyszerekhez való hozzáférés), valamint új eszközöket a járvánnyal érintett vidéki népesség – különösen a betegség miatt legyengült idősök, nők és felnőttek – sajátos igényeinek kiszolgálására,

A mezőgazdaság mint a nemzeti fejlesztési politika és az AKCS-EU együttműködés része

- X. mivel annak ellenére, hogy az AKCS-országokban a szegények többsége a vidéki területeken él, sem a nemzeti kormányok, sem pedig az uniós fejlesztési politika nem kezeli kiemelten a mezőgazdaság fejlesztését és a vidékfejlesztést,
- Y. mivel a 78 AKCS-országból mindössze 4-ben jelölték meg a mezőgazdaságot kiemelt ágazatként a 9. EFA-ban,
- Z. mivel a 9. EFA 30,7 %-át utalták ki a strukturális kiigazítási programokra, 21,4 %-át közlekedésre, csak 7 %-át vidékfejlesztésre és 1,1 %-át a mezőgazdasághoz kifejezetten kapcsolódó ágazatoknak,
- AA. mivel a termelők többsége nő, akiknek nem ismerik el a munkáját és akiknek sajátos igényeire nagyon kis figyelmet fordítanak,
- AB. mivel a 10. EFA-ban országonként mindössze két központi ágazat választható,

- AC. mivel a hitelhez jutás rendkívül komoly probléma a kisgazdálkodók számára, ami akadályozza fejlesztéseiket,
- AD. mivel a kevésbé kedvező helyzetű területeken élő kisgazdálkodóknak – akiket általában kihagytak a mezőgazdasági támogatásokból – elsőbbséget kellene élvezniük; mivel a támogatás, valamint a távoli és hátrányos helyzetű területeken történő beruházások elve az EU kohéziós politikájának jól meghatározott elve,
- AE. mivel az EU-nál folyamatban van a „Segély a kereskedelemért” stratégia kidolgozása, amelynek eredményeként több támogatás juthat el a kisgazdálkodókhoz,
1. úgy véli, hogy az AKCS-EU fejlesztési együttműködési politikának az AKCS-országok azon jogának elismerésén kell alapulnia, hogy védelmezhesék mezőgazdaságukat annak érdekében, hogy elfogadható jövedelmet biztosítsanak kisgazdálkodóik számára, növeljék a helyi termelést és garantálják az élelmezésbiztonságot, ugyanakkor lehetővé váljon a nyitás egyes piacok felé, úgymint az Európa esetében is történt;
 2. úgy véli, hogy a fejlődő országokban a szegénység és az élelmezési bizonytalanság biztonság elleni küzdelemben a szegénység strukturális okaival kell foglalkozni, és ennek megfelelően olyan intézkedésekre hív fel, amelyek támogatják a földhöz, a vízhez és a biodiverzitási erőforrásokhoz való hozzáférést és előmozdítják a fenntartható mezőgazdasági kisbirtokokra irányuló helyi támogatás politikáját;
 3. támogatja az afrikai államfők maputói nyilatkozatát⁽¹⁾, amely elismeri a mezőgazdaság központi szerepét a szegénység elleni küzdelemben, valamint a költségvetési támogatás 10 %-os növelését ebben az ágazatban;
 4. úgy véli, hogy a gazdálkodói szervezetekre fontos szereplőként kell tekinteni a vidéki és a mezőgazdasági ágazatokat érintő kezdeményezésekben, és be kell őket vonni az EK-val rendszeresen tanácskozó nem kormányzati csoportba; különösen úgy véli, hogy szükség van a háztáji kisgazdálkodók megfelelő érdeképviseletére;

Az EFA-finanszírozás átirányítása

5. arra kéri az uniós és az AKCS-országokat, hogy adjanak új irányt politikájuknak azáltal, hogy a mezőgazdaságot az EFA-programozás központjába helyezik, annak figyelembe vétele céljából, hogy az AKCS-országokban a szegények többsége a vidéki területeken él;
6. felhívja az EU-t, hogy támogassa a szegény országokban a termelés strukturális átalakítását, azaz a kiviteltre épülő gazdaság helyett a régiók közötti, fenntartható fejlődési stratégia kialakítását, figyelembe véve a népesség valós igényeit és törekedve az ipari országoktól való függőség csökkentésére, valamint a hazai és regionális piacok kiépítésére;
7. hangsúlyozza annak a fontosságát, hogy elégséges eszközöket bocsássanak rendelkezésre annak érdekében, hogy elősegítsék a szabályoknak való megfelelést például a címkézési, a csomagolási és a közegészségügyi követelmények tekintetében a kisgazdálkodóktól származó, valamint a regionális és az európai uniós piacokra exportált termékek esetében, illetve megfelelő képzést biztosítsanak a gazdálkodók számára;
8. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy elégséges eszközöket bocsássanak a kisgazdálkodók – különösen a nők – rendelkezésére a helyi termelési folyamatok javításába való befektetés céljából;
9. javasolja, hogy több eszközt bocsássanak rendelkezésre a vidéki közösségeket kiszolgáló szervezetek és a termelők számára azáltal, hogy EFA-finanszírozást nyújtanak az AKCS-EU közötti Cotonou-i Megállapodás értelmében;
10. EFA-segítségnyújtásra hív fel lehetőség szerint a biogazdálkodásra való átállás segítésére, illetve adott esetben a tisztességes kereskedelemnek (fair trade) megfelelő gazdálkodás előmozdítására, hogy támogassák a hosszú távú fenntartható termelést és növeljék a gazdálkodók jövedelmét a megtermelt termék kilogrammban mért tömege szerint;

⁽¹⁾ Maputói nyilatkozat – „Együtt alakítjuk a jövőnket”, az AKCS-országok állam- és kormányfőinek 4. csúcstalálkozója, Maputo (Mozambik), 2004. június 23–24. (AKCS/28/010/04 végleges).

11. EFA-segítségnyújtásra hív fel annak érdekében, hogy lehetővé váljon a tengervíz sótalanítására és a vízminőség javítására szolgáló korszerű technológiák alkalmazása a szűkös vízkészletekkel rendelkező területeken;
12. EFA-segítségnyújtásra hív fel a tőkeintenzív növényvédő szerek és műtrágyák használatának csökkentésére a helyi igényekhez igazított, fenntarthatóbb alternatív tápanyagforrások és növényvédő szerek javára;
13. felhív a háztáji kisgazdálkodók igényeinek előtérbe helyezésére az AKCS és az EU fejlesztési stratégiákban, mivel az AKCS-gazdálkodók nagy része ilyen gazdálkodást folytat, és mivel ezáltal különösen kiszolgáltatottak;

Tisztességtelen kereskedelmi feltételek

14. úgy véli, hogy a nem egyenlő partnerek közötti szabadkereskedelmi megállapodások némelyike súlyosbította a szegénységet, és hátrányosan befolyásolja az élelmezésbiztonságot, továbbá rontják egyes nettó élelmiszer-importáló AKCS-államok helyzetét; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak ezzel a problémával, ugyanakkor mérlegeljék az ODA arányos megnöveléséből származó erőforrások rendelkezésre bocsátását a kereskedelemhez kapcsolódó kiigazítási követelmények tekintetében;
15. megjegyzi, hogy a behozatali vámok radikális csökkentését tartalmazó, az adományozók által tervezett szabadkereskedelmi politikai csomag következtében számos afrikai országban nőtt az élelmiszer-behozatal: Burkina Fasóban a rizsbehozatal az 1996-os 99 000 tonnáról 2000-re 137 808 tonnára nőtt, míg a helyi hántolatlan rizstermelés az 1997-es 111 700 tonnáról 2001-re 66 300 tonnára csökkent, Kamerunban pedig a rizsbehozatal ma a népesség igényeinek 87 %-át elégíti ki a helyi termelők kárára;

Gazdasági partnerségi megállapodások (GPM-k) és az AKCS-országok által vezetett regionális integráció

16. felhívja az AKCS-országokat, hogy mielőtt az EU-val és/vagy más országokkal szabadkereskedelmi megállapodásokat vennének fontolóra, valósítsanak meg egy szilárd, működő, fenntartható és kiegészítő jellegű regionális integrációt, és úgy véli, hogy az AKCS-országok által vezetett regionális integrációnak a fejlesztésorientált gazdasági partnerségi megállapodások (GPM-k) megkötése előfeltételének kell lennie;
17. meglepődve állapítja meg, hogy az GPM-tárgyalások lefolytatásának regionális keretei nem minden esetben felelnek meg a meglévő regionális struktúráknak, amelyek keretein belül az AKCS-országok jelenleg működnek;
18. felhívja a folyamatban lévő GPM-tárgyalásokban részt vevő feleket annak biztosítására, hogy fenntartják és betartják a meglévő kereskedelmi megállapodásokban megállapított garanciákat alátámasztó előnyök védelmezésnek kötelezettségét, hogy így egyik AKCS-ország se kerüljön hátrányos helyzetbe a jövőbeni GPM-kban;
19. úgy véli, hogy a jelenlegi GPM szabadkereskedelmi tárgyalások komoly fenyegetést jelenthetnek az AKCS-országok helyi termelése számára, amennyiben azok a termelékenység, az alkalmazott politikák és az EU-támogatások tekintetében nagyban eltérő két mezőgazdasági rendszer közötti versenyhez vezetnek, és sürgeti az EU-t, hogy vegye figyelembe a helyi kormányzatok nézeteit;
20. rámutat, hogy az észak és dél közötti tisztességes kereskedelem magában foglalja azt, hogy méltányos árat fizetnek a fejlődő országok erőforrásaiért és mezőgazdasági termékeiért, azaz olyan árat, amely tükrözi a belső és a külső költségeket, ugyanakkor figyelembe veszi a munkakörülményekre, a munkakerőnek kifizetett bérekre és a környezetvédelemre vonatkozó minimumkövetelményeket; sürgeti az EU-t és az AKCS-országokat, hogy fokozzák a tisztességes kereskedelemre irányuló erőfeszítéseiket, a Cotonou-i Megállapodás 23. cikkének g) pontjában meghatározott kötelezettségvállalással összhangban;
21. hangsúlyozza, hogy az AKCS-országokban támogatni kell az állami és a regionális fejlesztési folyamatokat; felhív a mezőgazdasági termeléssel és a forgalmazással kapcsolatos helyi struktúrák és regionális hálózatok megerősítésére;
22. erőteljesen sürgeti a pénzügyi szempontból rossz helyzetben lévő termelők számára általánosan elérhető finanszírozási források kidolgozást és felhasználását; hangsúlyozza a kis- és közepes hitelprogramok jelentőségét a vidékfejlesztés előmozdítása, valamint a helyi termelők és szövetkezetek, illetve vállalkozások – különösen nők általi – létrehozásának előmozdítása érdekében;

Éghajlatváltozás

23. rámutat az éghajlatváltozás által a sebezhető országokra gyakorolt pusztító hatásra, arra, hogy Afrikában az 1980-as évek közepétől megháromszorozódott az élelmiszerhiány által okozott válsághelyzetek mértéke, és 2006-ban egyedül több mint 25 millió afrikainak kellett élelmiszerhiány miatt kialakult válsághelyzettel szembenéznie;
24. megjegyzi, hogy az Egészségügyi Világszervezet (WHO) egy 2005-ös tanulmánya közvetlen kapcsolatot állapít meg a globális éghajlatváltozás, illetve a malária, a hiányos táplálkozás és a hasmenéses állapot megjelenésének megnövekedett gyakorisága között, és azt jósolja, hogy a betegségek és az embereket érintő egyéb kockázatok gyorsabban fognak növekedni Afrikában, mivel a kontinens országai nem kellőképpen felszereltek e problémák kezeléséhez;
25. felhívja az AKCS- és az EU-országokat, hogy az éghajlatváltozás kapjon központi helyet stratégiai fejlesztési politikájukban, és foglalkozzanak a globális felmelegedés által az élelmiszertermelésre gyakorolt fenyegetéssel, amely egy ENSZ-jelentés előrejelzése szerint 2080-ra 5 %-kal csökken, míg Afrika természetes élőhelyeinek 25–40 %-át is elveszítheti, és part menti infrastruktúrájának 30 %-a elpusztulhat;
26. felhívja az EU-t, hogy valósítsa meg arra irányuló célját, hogy legfeljebb 2 fokos hőmérsékletemelkedés történjen, amelyhez a szükséges beruházási költségeket az iparosodott országoknak kell állni;
27. felszólít arra, hogy végezzenek környezeti hatásvizsgálatot a kereskedelem liberalizációját célzó megállapodások tekintetében, hogy azonosítsák azok ökológiai költségeit, valamint az élelmezésbiztonságra, az energiaforrásokra és a globális felmelegedésre gyakorolt hatásait;

A HIV/AIDS elleni küzdelem

28. komoly aggodalmát fejezi ki a HIV/AIDS által az AKCS-országok fenntartható fejlődésre lehetségesen gyakorolt káros hatás miatt, különös tekintettel a háztáji és a kereskedelmi célú gazdálkodást érő hatásokra, mivel csökkenőben van a vidéki munkaerő száma, meghalnak a mezőgazdasági ismeretekkel rendelkezők és a képzett dolgozók, aminek következtében csökken a termelékenység, kevesebb a foglalkoztatási lehetőség és romlik az élelmezésbiztonság;
29. úgy véli, hogy a HIV/AIDS elleni küzdelemnek az AKCS-kormányok és az EU fejlesztési politikáiban központi helyet kell kapnia, hogy megoldást találjanak a HIV-nek/AIDS-nek az élelmezésbiztonságra és a társadalmi-gazdasági fejlődésre gyakorolt pusztító következményeire, és a HIV/AIDS elleni küzdelmet célzó intézkedéseknek ennek megfelelően kapcsolódniuk kell a mezőgazdasági és a vidékfejlesztési programokhoz;
30. úgy véli, hogy a HIV/AIDS és más, gyógyítható betegségek elleni gyógyszerek magas ára komoly veszélyt jelent a mezőgazdasági termelésre és a vidéki ágazat fejlődésére nézve az AKCS-országokban;

A mezőgazdaság támogatása és hitet adni az embereknek a jövővel kapcsolatban

31. hangsúlyozza, hogy nem elegendők a szegénység csökkentéséhez azok a strukturális kiigazítási politikák, amelyeket az 1980-as évek óta a nemzetközi pénzügyi intézmények folytatnak és az Európai Unió támogat, amelyek kizárólag a gazdaságban monetáris intézkedésekkel biztosított defláción, piaccgazdasági elvek alkalmazásán és kisebb mértékű állami részvételen alapulnak;
32. felhív minden európai uniós exporttámogatás megszüntetésére, mivel azok súlyosan aláássák a helyi élelmiszertermelést;
33. ebben az összefüggésben üdvözli az EU által a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) 2005-ös Hong Kong-i konferenciáján hozott határozatot, amelynek értelmében 2013-ra megszüntetik a mezőgazdasági exporttámogatásokat, és sürgeti, hogy hozzák előre a határozatok végrehajtását;
34. felhív arra, hogy az EU tagállamai és az Európai Bizottság vállaljon kötelezettséget a tömeges migráció strukturális okainak megoldására, jelenleg folytatott politikáik megváltoztatásával, ideértve az EU-s termékeknek a harmadik világ piacain történő tömeges értékesítését, hogy lehetővé váljon az afrikai országok számára gazdaságuk védelme és felépítése, népességük számára tisztességes jövedelem biztosítása, ezáltal jobb kilátásokat biztosítva a jövőre nézve;
35. utasítja társelnökeit, hogy továbbítsák ezen állásfoglalást az AKCS-EU Tanácsnak és az Európai Bizottságnak.